

[Henry Christensen.]

område havde 1940—45, under de betingelser, der iøvrigt er angivet i forslaget, træffe de fornødne bestemmelser, hvorefter en oplæring, hvor der er mangel på arbejdskraft, kan finde sted.

Jeg vil endvidere understrege, at lovforslaget alene omfatter den omhandlede oplæring og ikke på noget punkt tilsigter at gribe ind i fastsættelse af de almindelige lønvilkår, arbejdsvilkår o. s. v. Vi betragter lovforslaget som en ekstraordinær foranstaltning, der alene er begrundet i de ekstraordinære forhold, som jeg har beskrevet.

Man kunne da rejse det spørgsmål, om der ikke kunne rådes bød på den omtalte misère, der vitterligt er i forholdet mellem antallet af faglærte og ufaglærte, gennem en yderligere tilgang af lærlinge. Der er naturligvis intet, vi hellere ønskede. Misèren er jo opstået derved, at der netop ikke tidligere blev uddannet tilstrækkelig mange lærlinge, men en løsning i den akutte situation lader sig desværre ikke finde herigennem. Med en lærlingeuddannelse, ofte på 4—5 år, og med en 18 måneders tjenestetid for de værnepligtige vil der gå 6—7 år, inden en forøget tilgang af lærlinge overhovedet blot begynder at afhjælpe den foreliggende misère. Vi må derfor erkende, at en løsning under sådanne vilkår ville vare så længe, at det ikke var forsvarligt.

Vi ønsker imidlertid på ingen måde at underkende mesterlærens værdi — tværtimod. Og da lærlingeantallet ofte står i forhold til antallet af faglærte svende, mener vi, at en gennemførelse af nærværende lovforslag automatisk efterhånden vil medføre adgang for flere lærlinge. Vi foreslår endvidere i selve forslaget udtrykkeligt, at indenfor de fagområder, hvor der måtte træffes bestemmelse om oplæring, og hvor det måtte vise sig, at der ikke uddannes et tilstrækkeligt antal lærlinge til at vedligeholde faget, skal det kunne kræves, at overenskomster eller aftaler om begrænsning i antallet af lærlinge bortfalder.

Vi har med det foreliggende lovforslag

ment at rejse et spørgsmål, hvis løsning var vigtig for det mål, vi vel alle sætter os: den højest mulige produktion og den højest mulige produktive beskæftigelse. Vi har ment det nødvendigt at gå frem i overensstemmelse med de synspunkter, der her er angivet. Det har for os været afgørende at pege på problemet og rejse en drøftelse af det.

Vi erkender naturligvis, at der her i salen findes sagkundskab på det omhandlede område, som vi gerne vil have udnyttet til den bedst mulige løsning af opgaven — men en positiv løsning må efter vor opfattelse findes. Vi er naturligvis derfor meget villige til at drøfte alle enkeltheder i det foreliggende lovforslag; men da vi under alle omstændigheder finder, at en løsning på en række af vore produktionsområder efterhånden er presserende, skal vi henstille, at lovforslaget gøres til genstand for en så hurtig behandling i det høje ting, som det er rimeligt og muligt. Jeg skal med disse ord anbefale det til velvillig og saglig behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om prisaftaler m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 822).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.